

U. 543 / 342
Nagy-Körös július 18. 1852.

Nettem poémáid és örültem nagyon,
Mert mivelhogy abban sok szép munka vagyon,
Im már válapomat tovább nem is hagyom,
Töten, neked köszim, több erőt is adjon.

Kébbel jobbal újítsd aztat jövendőre:
Látom a tomusnak ez még csak elsője,
Másokat se adhasd mához esztendőre,
Lelki testi hasznok bőven hívez belőle.

De mit gondolszál, hogy nekem dedikállad?
Kérvre kirt a tölgyet ugyan eltaláltad;
Jobb pivuel ez után sem leszek eránlad,
Baksist meg nem adok, hiába is vártad.

Ajánkhattad volna bizony inkább másnak,
Valamelly nagy fiúlú, pokos Méccénásnak,
A ki pártolója magyar Átkénásnak:
Talán meg tett volna számadó gulyásnak.

Talán kegyességét megmutatta volna,
Féjelen csirnédat kiváltotta volna,
Nyakadról a szutor eloldotta volna,
Hogy nevet hirdesse Baranya és Tolna.

De miért dorgállat? nem tetted vétségből,
Sem hízelkedéssel, mohó nyereségből;
Tetted horkám való tiszta szívűségből;
Tahát a jó Töten áldjon meg az égből.

A mi pedig néki a horkám jövedel:
Kár, nagyon kár, hogy az eddig is elkészett,
Június holnapra volt határfevéred,
Mikor Késkeményen gyujtottak sok mévet.

Im már, jobbarátom, szavaim meghalljad,
Átoknak értelmét mássra se csavarjad,
Se az én szívemet hamisnak ne valljad:
Tiszta víkét annak se fel ne szavarjad.

Akt mondom először: okosabban lennél,
Ha te a húsz naphoz hatot ismég vennél,
Huszonhated napján a hónapnak jönnél,
Síves barátid köit, költünk megpihennél.

Akkor itten immár lenne vakáczió,
Húramost ideig szép rekreáczió,
Akkor ennénk, innánk, kiáltnánk: „Zsivio!”
Mert a collegatus jókedvű nátkiő.

Akkor átrándulnánk Skonszéd Keelkeuete,
Lotoncki, Obernyik ő lakóhelyére;
Találnál közöttünk barátságos képre,
Holnapod is lenne csak mahoz egy kétre. —

De hogyha esetleg 20—25 körben,
Fogni találni miüket nyugós elemben,
Kéveset lehetünk veled akkor skemben,
Nem is mulathatunk ~~akkor~~ ^{akkor}, mint különben.

Mert az elemeutet olymódon ítélik,
Hogy tartson reggeltől a késő estvélig,
Mit fognál csinálni egy uagadban délig?
Ese sem lehetne lakozmunk éjfélig.

De ha stándéknak nincsen változása,
S úgy hozza magával dolgaid állása,
Hogy skemélyednek nincs Pesten maradása,
El sem is haladhat az ő indulása.

Akkor vedd eredbe, el se is téveszred,
Hogy a kijövetelt inkább sielhesd;
Emil, Fridrik napját úgy se felkeressed;
Hol a Kalendárium ir besüt, veressed.

Ex napon nyugovók mindenféle állat,
Professzor is ekkor enyhülett találhat,
Só barátaival együtt iszogálhat,
Ünítvén egyperemind barátságos talat.

Íst azt is lehetem hozzá ráadásul:
Még három egész nap lennék veled társul:
Daniel napjáig mind a tanítástul,
Mind szabad lennék az elamen adástul.

Mert e három napon, a két első felén,
Három classis lévén ő próbatételén,
Numero egy, kettő, három, kókött névén,
Többi professzorok tanították, nem én.

Ime ezt kívántam adni most elébed,
Azt a dolgaiddat fontolótá véggyed:
Azt aronban, Józsi, világért se tégyed,
Hogy még be se fogád ide tüzetes képed!

Mert bizonynyal uondom, és ugyan állítom,
Hogy lével köztünk, szívenegben, itthon;
Tízta ékzetetted meléd ajtom nyitom,
Ha nem jör, az apád lelét is megszidom.

De, hogy mulatásuul ne legyen hiános:
Elt napon jöred még volna tanácsos,
Kömbölytön délére sütné lepény, langos:
Kül veled megenne

híved

Arany Sándor.

Köveskerük penégh itten utóírás:

Tudod-e hogy ki volt közöttetel primás?
Kiért a magyarnak illenek nagy sírás,
Mert a millyet ő írt, olyat ma nem ír más.

Ha tehát, barátom, keredre ejtheted,
úgy, per sandám bundám, ha szerét teheted:
Könyvet megkeresve, kérlek hogy xsebre tedd,
A jó isten, és én, megfizjük neked.

Lét ha lehetséges kettőt keresz olyat,
Azaz egy kisebbet, item: egy nagyobbat
1082 Károly úgy kíván neked, mentül jobbat,
úgy hiszem; megérted; nem kell írnom többet. —

E levelet pedig, inkább ma, mint holnap,
Nyújtad Váci utczán Poloncz fö zsidónak;
Cipje meg a végét mesten állónak;
Te hord ki küldöttjét maiban a postónak.

Ly

